

WYCIĄG Z PROTOKOŁU

Dnia 5 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

Protokolant Dagmara Szczepańska-Maciejewska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga

w sprawie J. M.

obwinionego z art. 107 k.w.

Sąd Najwyższy postanowił:

1. Na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 529 k.p.k. a *contrario* umorzyć postępowanie kasacyjne;
2. Kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2017 r., sygn. akt XIV W [...], Sąd Rejonowy w S. uznał obwinionego J. M. za winnego czynu wyczerpującego znamiona wykroczenia z art. 107 k.w., popełnionego w okresie od początku września 2014 r. do końca sierpnia 2015 r. - i za to wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 100 zł.

Po rozpoznaniu apelacji obrońcy obwinionego Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 3 października 2017 r., uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 104 § 1 pkt 7 k.p.w. oraz art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umorzył postępowanie o czyn z art. 107 k.w., wobec przedawnienia orzekania.

Na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. powyższy wyrok w całości zaskarżył Prokurator Generalny, na niekorzyść J. M., zarzucając rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 45 § 1 k.w.

(w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 czerwca 2017 r.), polegające na błędnym uznaniu, że zgodnie z tym przepisem – w przypadku wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie w terminie roku od jego popełnienia jego karalność ustaje z upływem dwóch lat od popełnienia wykroczenia, podczas gdy prawidłowa interpretacja przepisu prowadzi do wniosku, że przedawnienie karalności w zaistniałej sytuacji następuje z upływem 2 lat od zakończenia rocznego okresu, w którym wszczęto postępowanie, biegnącego od popełnienia wykroczenia, skutkiem czego było niezasadne uchylene wyroku Sądu Rejonowego w S. z dnia 11 lipca 2017 r., o sygn. XIV W [...], wynikające z przyjęcia, że zachodzi okoliczność wyłączająca postępowanie oraz niezasadne umorzenie prowadzonego przeciwko J. M. postępowania na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Należy stwierdzić, że na mocy ustawy z dnia 23 marca 2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2017 r., poz. 966) zmieniono treść art. 45 § 1 k.w. określając, że karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu. Zmiana treści art. 45 § 1 k.w., zgodnie z art. 8 ustawy nowelizującej, weszła w życie z dniem 1 czerwca 2017 r. W tej sytuacji Sąd Okręgowy w S. rozpoznający w dniu 3 października 2017 r. apelację, powinien zastosować przepis art. 45 § 1 k.w. w aktualnym brzmieniu. W rezultacie okres przedawnienia karalności został przedłużony po jego nowelizacji o dalsze dwa lata, a zatem przedawnienie karalności wykroczenia zarzuconego J. M. nastąpiło z dniem 31 sierpnia 2018 r.

Przepis art. 529 k.p.k. stanowi, że wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść oskarżonego nie stoi na przeszkodzie wykonanie kary, zatarcie skazania, akt łaski ani też okoliczność wyłączająca ściganie lub uzasadniająca zawieszenie postępowania. Innymi słowy, w wypadku występowania okoliczności wyłączających ściganie, do których zalicza się przedawnienie karalności czynów zarzucanych oskarżonemu (obwinionemu), przepis art. 529 k.p.k. zezwala na wniesienie i rozpoznanie kasacji wyłącznie na korzyść oskarżonego (obwinionego). Należy wyrazić pogląd, że *a contrario* z art. 529 k.p.k. niedopuszczalne jest rozpoznanie kasacji na niekorzyść oskarżonego (obwinionego) w wypadku zaistnienia jednej z

powyższych okoliczności. A zatem, jeżeli doszło do zaistnienia okoliczności wskazanej w art. 529 k.p.k. po wniesieniu kasacji, to postępowanie kasacyjne ulega umorzeniu. Kasacja Prokuratora Generalnego została wniesiona na niekorzyść obwinionego J. M. w dniu 4 grudnia 2017 r., a więc przed upływem wskazanego powyżej okresu przedawnienia karalności, co przesądzało o dopuszczalności tej skargi. Jednakże do czasu jej rozpoznania okres ten upłynął, co oznacza wystąpienie negatywnej przesłanki prowadzenia postępowania kasacyjnego, określonej w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w.

Z tych zatem względów postanowiono jak na wstępie, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania kasacyjnego (art. 118 § 2 k.p.w. i art. 637a k.p.k.)